

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118211167
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1118211167.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci žalobcov: X. Y. P., B.. XX.X.XXXX, X. X. X, XXX XX X., 2. T. P., B.. XX.X.XXXX, X. O. XXX, XXX XX O., 3. V. P., B.. XX.XX.XXXX, X. X. B. O. XXX, XXX XX X. B. O., 4. W.na X., B.. XX.X.XXXX, X. Na V. XX, XXX XX O., všetci zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., Heydukova 12, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská kancelária poisťovateľov, Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpená Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 5.000,- EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu v 1. rade z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 5.000,- EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu v 2. rade z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 3. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 5.000,- EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne v 3. rade z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 4. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 5.000,- EUR do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne v 4. rade z a m i e t a.

Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet OS BA I súdny poplatok vo výške 864,- EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 27.6.2018 sa žalobcovia v 1. - 4. rade domáhali od žalovaného zaplataenia nemajetkovej ujmy každý vo výške 20.000,- EUR, titulom ochrany osobnosti.

2. Podanú žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že dňa 12.9.2017 v čase približne o 13,05 hod. došlo na ceste č. 1291 medzi obcami Trstín a Buková k dopravnej nehode, ktorú zavinil T. W. B.. XX.X.XXXX, vodič motorového vozidla zn. Renault Laguna, EVČ: O.-XXXAM, bez povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vodič T. W. neprispôobil rýchlosťou jazdy svojim schopnostiam, pričom tesne pred hranicou obce Buková videl, ako protiidúce vozidlo zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR predchádza pomaly idúce vozidlo zn. Karmel Allrad, pričom sa už zaradilo pred neho, začal prudko brzdiť v dôsledku čoho dostal šmyk, prešiel do protismeru, kde čelne narazil do vozidla zn. Daewoo Espero EVČ: SE-154BR. Pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu spolujazdca vo vozidle zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR, Y. P. nar. XX.X.XXXX, ktorý bol otcom žalobcov. Výzvami zo dňa 2.5.2018 a 1.6.2018 si žalobcovia uplatnili u žalovaného nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do ich osobnostných práv, každý vo výške 20.000,- EUR. Žalovaný na vysporiadanie nárokov týkajúcich sa predmetnej poistnej udalosti v zmysle § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z.z. poveril Allianz - Slovenskú poisťovňu a.s., ktorá im listom zo dňa 14.5.2018 resp. 6.6.2018 oznámila, že ich nároky na peňažnú satisfakciu vzniknutej nemajetkovej ujmy údajne nie je možné podľa stavu de lege lata odškodniť. Žalobcovia na preukázanie intenzity a charakteru citových väzieb medzi nimi a zosnulým otcom uviedli, že ich vzájomný emocionálny vzťah bol plný harmónie, lásky a porozumenia, pričom neoprávneným zásahom im bolo znemožnené ďalšie rozvíjanie citového vzťahu. Uviedli, že úmrtie otca je jedným z najzávažnejších zásahov do rodinnej a citovej sféry, ktorý prezumuje jeho výraznú intenzitu. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy vyplýva najmä zo skutočnosti, že usmrtenie otca vnímajú žalobcovia ako doživotnú, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú ujmu. Úmrtím otca došlo k deštrukcii najcitlivejších interpersonálnych väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov. Zdôraznili, že neprejde deň, aby nepocítovali pre stratu otca prenikavú duševnú bolesť a s úmrtím otca, ktoré im spôsobilo v ich srdciach neprekonatelný smútok a nenahraditeľnú stratu, sa nikdy nezmieria. Smrťou milovaného otca sa z ich života vytratila osoba poskytujúca im oporu v každodenných situáciách. Pocity šťastia a harmónie, ktoré vnímali pred úmrtím svojho otca, nahradili už iba spomienky na blízkú osobu. Uviedli, že žalobca v 1. rade mal s otcom veľa spoločných aktivít, ktorým sa vo voľnom čase s obľubou venovali. V rámci členstva v jednom poľovnom združení sa pravidelne zúčastňovali poľovačiek. Mimo členských aktivít v poľovnom združení často chodievali (spolu s ostatnými žalobcami) do prírody zbierať huby. Prechádzky v prírode sprevádzané spoločnými rozhovormi boli pre žalobcov mimoriadne obohacujúce, nakoľko im nebohý otec odovzdal nespočetné množstvo skúseností a poznatkov. Okrem uvedených aktivít načerpali žalobcovia v 1. a 2. rade od nebohého otca skúsenosti aj s manuálnymi prácami spojenými s údržbou a prevádzkou rodinného domu a starostlivosťou o záhradu. Mimoriadne zaujímavou bola aj práca so včelami, pri ktorej taktiež strávili s otcom veľa spoločného času. Zavineným protiprávnym konaním vodiča T. W. stratili žalobcovia nielen otca ale aj priateľa a učiteľa, ktorý im počas života odovzdal množstvo užitočných a cenných rad. Uvedomujú si, že ich milovaný otec už nikdy nebude súčasťou ich rodiny, čo ich poznačí po psychickej stránke na celý život. Z uvedeného vyplýva, že smrťou otca žalobcov došlo k nezvratnému zásahu do ich súkromia, preto sa v súlade s § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka domáhajú od žalovaného náhrady nemajetkovej ujmy každý vo výške 20.000,- EUR.

3. Žalobcovia na preukázanie svojich tvrdení navrhli v písomne podanej žalobe tieto dôkazy: výsluch žalobcov, list o prehliadke mŕtveho a štatistické hlásenie o úmrtí Y. P., list žalovaného zo dňa 10.5.2018, rozsudok Súdného dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013, výzvy na plnenie z 2.5.2018 a 1.6.2018, oznámenia o likvidácii poistnej udalosti zo 14.5.2018 a 6.6.2018.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 28.11.2018 žiadal žalobu zamietnuť pre nedostatok svojej pasívnej legitímácie. Uviedol, že nemajetková ujmy v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka nie je krytá systémom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa z tohto poistenia hradí škoda na zdraví. Čo možno považovať za škodu na zdraví vykladá rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo 168/2009 zo dňa 20.4.2011, ktorý uvádza že zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla neupratuje osobitne pojem škoda a neupravuje ani čo sa odškodňuje, preto sa má použiť na úpravu spôsobu a rozsahu náhrady škody § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník vymedzuje čo sa sa pri škode na zdraví a usmrtení odškodňuje. V súvislosti s nárokmi nemajetkovej ujmy sa pri škode na zdraví odškodňuje bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia poškodeného. Osobám, ktorým mal zosnulý v čase svojho úmrtia poskytovať vyživovaciu povinnosť priznáva Občiansky zákonník pozostalostnú úrazovú rentu a náklady

spojené pohrebom, či liečením. To znamená, že zásah do súkromia nie je chráneným predmetom, za poškodenie ktorého by mal poisťovateľ za svojho poisteného poškodenému platiť. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 301/2012, ktoré tento právny názor potvrdzuje a ktorý nevidel dôvod na odlišný výklad ani po rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci W. V. ...sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013, pretože toto rozhodnutie neukladá poisťovní hradíť pozostalým nemajetkovú ujmu, ani oprávnenie slovenského súdu na priznanie takejto náhrady bez toho aby bola vec posúdená v súlade s právnym poriadkom SR. Podľa právneho poriadku SR sú náhrada nemajetkovej ujmy podľa § 13 Občianskeho zákonníka a náhrada škody podľa § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka dva rozličné právne inštitúty.

5. Žalovaný na svoju obranu nenavrhol žiadne dokazovanie.

6. Žalobcovia v 1. - 4. rade v replike doručenej súdu dňa 8.1.2019 zotrvali na podanej žalobe v celom rozsahu. Trvali na pasívnej legitímácii žalovaného s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci W. V. proti G. L. a X. V. sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013, ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR : uznesenie zo dňa 17.8.20256 sp.zn. I.ÚS 474/2016, zo 16.12.2015 sp.zn. III.ÚS 646/2045, z 29.4.2015 sp.zn. I.ÚS 206/2015, a prioritne uznesenie zo dňa 11..10.2016 sp.zn. III.ÚS 666/2016 zverejnené v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 50/2016 a kardinálny rozsudok NS SR z 31.7.2017 sp.zn. 6MCdo/1/2016 (R 61/2018). Rozsudok NS SR z 31.7.2017 sp.zn. 6MCdo/1/2016 bol publikovaný v zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 61/2018 a jeho právna veta znie: "Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná." Predmetné rozhodnutie predstavuje bodku v diskusii na tému pasívnej legitímácie povinných zmluvných poisťovní v konaniach o náhradu nemajetkovej ujmy a definitívne odstraňuje rozdielnosti interpretačných a aplikačných výstupov k posudzovanej problematike. Keďže žalovaný existenciu zásahu do osobnostných práv žalobcov ani výšku žalobcami požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nerozparoval, označil nárok žalobcov s poukazom na § 151 ods. 1 CSP za neporne preukázaný čo výšky uplatneného nároku.

7. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 20.2.2019 zotrval na svojej obrane o nedostatku svojej pasívnej legitímácie. Čo sa týka zásahu do osobnostnej sféry žalobcov uviedol, že od neho nemožno očakávať, že by bol schopný predložiť argumenty, ktorými by vyvracal tvrdené skutočnosti týkajúce sa vzájomných vzťahov medzi žalobcami a ich zosnulým otcom, nakoľko žalovaný nepozná osobné, ani rodinné väzby medzi pozostalými osobami a zosnulým a práve tieto otázky by mali byť (o.i.) predmetom dokazovania k výške náhrady, keďže v tejto časti dôkazné bremeno zaťažuje žalujúcu stranu. Požadovanú sumu nemajetkovej ujmy označil za neprimeranú a neopodstatnenú, pričom poukázal na skutočnosť, že súdy priznávajú oveľa nižšie sumy za stratu blízkeho človeka, ktorý napr. zomrel v mladšom veku, poprípade išlo o blízku osobu, na ktorú boli pozostalí príbuzní odkázaní vo všetkých oblastiach života.

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcov, listom o prehliadke mŕtveho a štatistickým hlásením o úmrtí Y. P., listom žalovaného zo dňa 10.5.2018, výzvou na plnenie z 2.5.2018 a 1.6.2018, oznámeniami o likvidácii poisťnej udalosti zo 14.5.2018 a 6.6.2018 a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z listu o prehliadke mŕtveho a štatistického hlásenia o úmrtí Štatistického úradu SR súd zistil, že dňa 12.9.2017 o 13,50 hod. zomrel Y. P. B.. XX.X.XXXX, trvale bytom X..

10. Z výzvy na plnenie zo dňa 2.5.2018 súd zistil, že žalobca v 1. rade si v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka uplatnil u žalovaného nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR na tom skutkovom základe, že dňa 12.9.2017 v čase o 13,05 hod. došlo na ceste č. 1291 medzi obcami O.B. H. X. k dopravnej nehode, ktorú zavinil T. W. B.. XX.X.XXXX, vodič motorového vozidla zn. Renault Laguna, EVČ: O.-XXXAM, ktorý neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, pričom tesne pred hranicou obce Buková videl, ako protiidúce vozidlo zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR predchádza pomaly idúce vozidlo zn. Karmel Allrad, pričom sa už zaradilo pred neho, začal prudko brzdiť v dôsledku čoho dostal šmyk, prešiel do protismeru, kde čelne narazil do vozidla zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR. Pri dopravnej nehode došlo k

usmrteniu spolujazdca vo vozidle zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR, Y. P. B.. XX.X.XXXX. Podľa dostupných informácií motorové vozidlo zn. Renault Laguna, EVČ: O.-XXXAM v čase dopravnej nehody nebolo poistené, preto si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil u žalovaného v zmysle §24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z v spojení s § 24 ods.3. Poškodený na preukázanie intenzity a charakteru citových väzieb medzi ním a zosnulým Y. P. uviedol, že ich vzájomný emocionálny vzťah bol plný harmónie, lásky a porozumenia. Mal za to, že úmrtie otca je jedným z najzávažnejších zásahov do rodinnej a citovej sféry, ktorý prezumuje jeho výraznú intenzitu. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy vyplýva najmä zo skutočností, že usmrtenie Y. P. vníma poškodený ako doživotnú, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú ujmu. Úmrtím otca došlo k deštrukcii najcitlivejších interpersonálnych väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života poškodeného. Zdôraznil, že neprejde deň, aby poškodený nepociťoval pre stratu otca prenikavú duševnú bolesť. Dodal, že poškodený sa nikdy nezmierni s úmrtím otca, pričom neoprávneným zásahom mu bolo znemožnené ďalšie rozvíjanie citového vzťahu. Smrťou milovaného otca sa zo života poškodeného vytratila osoba poskytujúca mu oporu v každodenných situáciách. Pocity šťastia a harmónie, ktoré vnímal pred úmrtím svojho otca, nahradili už iba spomienky na blízku osobu. Uviedli, že s nebohým otcom mal veľa spoločných aktivít, ktorým sa vo voľnom čase s obľubou venovali. V rámci členstva v jednom poľovnom združení sa pravidelne zúčastňovali poľovačiek. Mimo členských aktivít v poľovnom združení často chodievali do prírody zbierať huby. Prechádzky v prírode sprevádzané spoločnými rozhovormi boli pre poškodeného mimoriadne obohacujúce, nakoľko mu otec odovzdal nespočetné množstvo skúseností a poznatkov. Zavineným protiprávnym konaním vodiča T. W. stratil nielen otca, ale aj priateľa a učiteľa, ktorý mu počas života odovzdal množstvo užitočných a cenných rad. Okrem spomínaných aktivít načerpal poškodený od nebohého otca skúsenosti s manuálnymi prácami spojenými s údržbou a prevádzkou rodinného domu. Mimoriadne zaujímavou bola aj práca so včelami, pri ktorej taktiež strávili veľa spoločného času.

11. Z výzvy na plnenie zo dňa 1.6.2018 súd zistil, že žalobcovia v 1., 2., 3. rade si v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., § 11 a § 13 Občianskeho zákonníka uplatnili u Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, každý vo výške 20.000,- EUR na tom skutkovom základe, že dňa 12.9.2017 v čase o 13,05 hod. došlo na ceste č. 1291 medzi obcami Trstín a Buková k dopravnej nehode, ktorú zaviniel T. W. B.. XX.X.XXXX, vodič motorového vozidla zn. Renault Laguna, EVČ: O.-XXXAM, ktorý neprispôbil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, pričom tesne pred hranicou obce Buková videl, ako protiidúce vozidlo zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR predchádza pomaly idúce vozidlo zn. Karmel Allrad, pričom sa už zaradilo pred neho, začal prudko brzdiť v dôsledku čoho dostal šmyk, prešiel do protismeru, kde čelne narazil do vozidla zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR. Pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu spolujazdca vo vozidle zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR, Y. P. nar. XX.X.XXXX. Podľa dostupných informácií motorové vozidlo zn. Renault Laguna, EVČ: O.-XXXAM v čase dopravnej nehody nebolo poistené, preto si nárok na náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil u žalovaného v zmysle §24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z v spojení s § 24 ods.3. Listom zo dňa 10.5.2018 im bolo oznámené, že žalovaný v zmysle § 24 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z.z. vypríadaním nárokov týkajúcich sa predmetnej poisťovnej udalosti poveril Allianz - Slovenskú poisťovňu a.s. Na preukázanie intenzity a charakteru citových väzieb medzi nimi a zosnulým Y. P. uviedli, že ich vzájomný emocionálny vzťah bol plný harmónie, lásky a porozumenia. Zastávali názor, že úmrtie otca je jedným z najzávažnejších zásahov do rodinnej a citovej sféry, ktorý prezumuje jeho výraznú intenzitu. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy vyplýva najmä zo skutočností, že usmrtenie Y. P. vnímajú poškodení ako doživotnú, rozsiahlu a v zásade ničím nereparovateľnú ujmu. Úmrtím otca došlo k deštrukcii najcitlivejších interpersonálnych väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života poškodených. Zdôraznili, že neprejde deň, aby poškodení nepociťovali pre stratu otca prenikavú duševnú bolesť. Dodali, že poškodení sa nikdy nezmiernia s úmrtím otca, pričom neoprávneným zásahom im bolo znemožnené ďalšie rozvíjanie citového vzťahu. Smrťou milovaného otca sa zo života poškodených vytratil človek poskytujúci im oporu v každodenných situáciách. Pocity šťastia a harmónie, ktoré vnímali pred úmrtím svojho otca, nahradili už iba spomienky na blízku osobu. Uviedli, že s nebohým otcom mali veľa spoločných aktivít, ktorým sa vo voľnom čase s obľubou venovali. Nakoľko ich otec bol vášnivý poľovník a hubáč, často chodievali na prechádzky do prírody. Spoločný čas trávili najmä rozhovormi, ktoré boli pre poškodených mimoriadne obohacujúce, nakoľko im otec odovzdal nespočetné množstvo skúseností a poznatkov. Zavineným protiprávnym konaním vodiča T. W. stratili nielen otca, ale aj priateľa a učiteľa, ktorý im počas života odovzdal množstvo užitočných a cenných rad. Okrem spomínaných aktivít pomáhali poškodení (najmä T. P.) nebohému otcovi s manuálnymi prácami spojenými s údržbou a prevádzkou rodinného domu či so starostlivosťou o záhradu.

12. Z oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti zo dňa 14.5.2018 súd zistil, že Allianz - Slovenská poisťovňa vedie pod č. 1XXXXXXXXX poisťnú udalosť dopravnej nehody zo dňa 12.9.2017, Buková, škodcu T. W., TT225AM (SK) a poškodeného Y. P. B.. XX.X.XXXX-spoujazdec, úmrtie, pozostalého Y. P. B.. XX.X.XXXX. Týmto oznámením Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. oznámila právnenému zástupcovi žalobcov, že v zmysle platných predpisov nemá povinnosť vysporiadať uplatnené nároky na náhradu nemajetkovej ujmy po zomrelom Y. P. z dopravnej nehody zo dňa 12.9.2017.

13. Z oznámenia o likvidácii poisťnej udalosti zo dňa 6.6.2018 súd zistil, že Allianz - Slovenská poisťovňa vedie pod č. XXXXXXXXXXXX poisťnú udalosť dopravnej nehody zo dňa 12.9.2017, Buková, škodcu T. W., TT225AM (SK) a poškodeného Y. P. nar. 21.7.1965-spoujazdec, úmrtie, pozostalých T. P. B.. XX.X.XXXX, V. P. B.. XX.XX.XXXX, W. X. B.. XX.X.XXXX. Týmto oznámením Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. oznámila právnenému zástupcovi žalobcov, že v zmysle platných predpisov nemá povinnosť vysporiadať uplatnené nároky na náhradu nemajetkovej ujmy po zomrelom Y. P. z dopravnej nehody zo dňa 12.9.2017.

14. Žalobca v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že s nebohým otcom nežil v spoločnej domácnosti, od rodičov sa odsťahoval ako 25 ročný, býva u priateľky na Bukovej, má 3 deti, ktoré s ním nebývajú v spoločnej domácnosti. S otcom mal veľmi dobrý vzťah, obaja sú poľovníci, chodili spolu na poľovačky a do lesa na hriby. S otcom býval v jednej obci, často sa stretávali v rodičovskej záhrade, kde som chodieval každý víkend, niekedy aj v priebehu týždňa, podľa okolností. Otec každú voľnú chvíľu rád chodil do lesa, veľmi ho to bavilo a on chodieval s ním. O úmrtí svojho otca sa dozvedel telefonicky od žalobcu v 2. rade, ukončil všetky aktivity a išiel do rodičovského domu, kde sa stretol s ostatnými súrodencami a riešili čo bude s mamou, ktorá bola tiež účastníčkou predmetnej dopravnej nehody a zranená skončila v nemocnici, nevedeli či zostane na vozíku, či zostane ležiaca. Seba nemal čas riešiť. So smrťou otca sa vyrovnáva ťažko. Na otázku akým spôsobom sa zmenil jeho život od úmrtia otca odpovedal, že nevie ťažko sa mu odpovedá. Otcu vnímal ako učiteľa, vodcu, všetko čo vie ho naučil otec, naučil ho zručnostiam, prácam okolo rodinného domu, okolo záhrady, okolo auta, otec mu bol ochotný na takéto otázky odpovedať, ukázať mu riešenia, naučil ho veľa. Spoločný čas s otcom trávil aktivitami spojenými so záhradou, tam bolo veľa práce, rodičia mali včely, úle už boli otcovi ťažké, preto potreboval pomoc a on sa od neho tieto práce učil. Ďalšou spoločnou aktivitou s otcom bolo poľovníctvo a pobyty v lese podľa časových možností, niekedy 2x do týždňa, niekedy aj denne, do lesa chodili v zime prikrmovať, v lete na posed a keď rástli hriby chodili do lesa veľmi často z čoho sa tešili aj ich deti, pretože otec nasušené hriby rozdával. S otcom boli členmi poľovného združenia Kamenec Buková, ktoré sa však rozpadlo asi 4-5 rokov pred otcovou smrťou, otec sa stal členom nového združenia, ktorého meno nevedel. Uviedol, že svojim rodičom finančne nepomáhal, rodičia finančne pomáhali jemu - na meniny, na narodeniny a vždy keď potreboval, napr. keď si prerábali bývanie. Otcovi na hrob chodieval 1x týždenne, vinník dopravnej nehody sa im za usmrtenie ich otca neospravedlnil. Smrť človeka sa nedá nahradiť žiadnou čiastkou, sumu požadovanej nemajetkovej ujmy 20.000,- EUR určil ich právny zástupca. Uviedol, že otec mal pred dopravnou nehodou zdravotné problémy s chodil na dialýzu, ale bol čiperný.

15. Žalobca v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že s nebohým otcom nežil v spoločnej domácnosti od roku 2008, kedy si s manželkou postavili vlastný dom vo vedľajšej dedine - Trstín, má 2 deti. K rodičom chodieval pravidelne - denne, alebo každý druhý deň, pomáhal im podľa potreby, jeho deti sa s otcom hrávali, otec ich mal rád. Otec mu bol otcom aj priateľom zároveň, spolu pracovali v záhrade, starali sa spoločne o stromy, o vinohrad, tešili sa z úrody, pracovali spolu pri včelách, úle boli otcovi ťažké potreboval pomoc, hoci bol na svoj vek vitálny. S otcom chodieval tiež do lesa na hriby a zbierať drevo, pretože kúřili drevom. Poľovníctvu sa on nevenoval, ale keď bolo treba pripraviť seno pre zvieratá, pomáhal otcovi. Otec ho naučil všetko o prírode, o zvieratách, vedel toho veľa, rád s ním do lesa chodieval, jeho smrť bola pre neho ranou, nikto to nečakal, napriek tomu, že chodil na dialýzu, ktorú dobre znášal. Otec sa rád bavil, hrával na harmoniku keď sa všetci zišli. On bol pri predmetnej dopravnej nehode, pretože k nej došlo pri jeho práci, bol tam do 15 minút, videl otca na prednom sedadle spolujazdca, mama bojovala o život, auto šoférovala sesternica, vinník dopravnej nehody chodil okolo s mobilným telefónom bez záujmu o to, čo sa dialo v druhom aute, zháňal povinné poistenie motorového vozidla, ktoré si zjavne neplatil. Týždeň po tomto zážitku nemohol spať, denne okolo miesta dopravnej nehody chodí a vždy keď ide okolo, je mu ťažko na duši. Mama, ktorá bola tiež účastníčkou dopravnej nehody na jej následky zostala na

invalidnom vozíku, t.č. chodí o barlách, on k nej chodieval denne 2 - 3 krát zabezpečovať kúrenie, ráno zakúriť, na obed priložiť a poobede zväčša prišli súrodenci. Tieto práce dovtedy zabezpečoval otec. Po smrti otca mu zostalo v duši prázdne miesto, otec bol dobrým otcom a priateľom, rád sa bavil a bavil aj okolie, rodina sa navštevovala. Otcovi na hrob chodí aj s deťmi asi 1x do týždňa a ak sa dá zoberiem aj mamu. Vinník dopravnej nehody sa im za usmrtenie ich otca neospravedlnil, ale raz si našiel v schránke od neho list, ktorý ale podľa jeho názoru vinník nepísal, asi to písal jeho právny zástupca, ktorý bol bývalým prokurátorom, bolo to pred tým ako bol trestne stíhaný. Uviedol, že otec mu za života finančne pomáhal vždy, keď mohol, bol dôchodca, takže jeho príjem bol obmedzený, pri stavbe rodinného domu mu pomáhal fyzicky aj svojimi znalosťami. Smrť otca ho poznačila v tom smere, že po smrti otca museli žalobcovia zastúpiť jeho povinnosti v domácnosti, kde sa striedajú, na jeho peniaze odkázaný nebol, ale po jeho smrti má zvýšené finančné náklady a aj zvýšenú starostlivosť o mamu. V prípade priznania nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR by tieto peniaze požil na zlepšenie života matky, ktorej treba prerobiť rodinný dom, ten je poschodový a ona sa s barlami na poschodie nedostane a nedostane sa ani do pivnice odkiaľ sa kúri.

16. Žalobkyňa v 3. rade vo svojej výpovedi uviedla, že s nebohým otcom nežila v spoločnej domácnosti od svojich 17 rokov, v roku 1989 sa vydala a potom 2 roky bývala u rodičov. S otcom mala veľmi dobrý vzťah, ale ako žena s ním mala menej aktivít ako jej bratia, chodili však spolu na hríby a do záhrady a jej dvaja synovia k starému otcovi na Bukovú radi chodili, mali ho radi, tešili sa na akcie keď dedko hral na harmoniku a oni s ním spievali. O otcovej smrti sa dozvedela telefonicky od brata Milana, skoro odpadla, bol to šok, nikto to nečakal, našťastie boli pri nej kolegyne, z práce odišla do rodičovského domu na Bukovú, kde sa stretla s ostatnými súrodencami s ktorými sa museli dohodnúť na tom, ako to bude ďalej, keďže mama bola v nemocnici. So smrťou otca je ťažké sa vyrovať, je to pre ňu veľká strata, takáto udalosť zasiahne každého, psychika zostane oslabená, rozmýšľate prečo sa to stalo a prečo sa to stalo práve vám. Otec jej chýba, našťastie zostala mama a oni majú za kým chodiť a podporovať ju. Otec bol pre ňu v prvom rade otcom, ale bolo aj dobrým kamarátom, vždy keď potrebovali poradiť, poradil im. Napriek tomu, že s rodičmi nežila v spoločnej domácnosti chodievala k nim každý víkend, ich spoločným koníčkom s otcom bolo rybárčenie a práce v záhrade. V záhrade hrabala seno keď bratia pokosili, spolu s otcom okopávala, trhala zelinu, robili bežné práce v záhrade, pretože ona vlastnú záhradu nemá. Do predmetnej dopravnej nehody bola mama oporou jej, teraz žalobcovia musia pomáhať mame, chodia za ňou, aby nebola sama, rozprávajú sa o tom, je to náročné, zostala jej diera v duši, musí na to myslieť keďže chodia okolo miesta dopravnej nehody pri ktorej otec zahynul. Otcovi na hrob chodieval 1 krát do týždňa a berie aj mamu, pokiaľ ju nezoberú bratia. Vinník dopravnej nehody sa jej za usmrtenie otca neospravedlnil. Po dopravnej nehode sa jej život zmenil v tom, že žalobcovia sa musia starať o mamu, niekto musí u mami prespať, aby bolo zabezpečené kúrenie po celú noc, aby mama mala všetko čo potrebuje. Uviedla, že otec jej finančne pomáhal tak, ako každému zo žalobcov, na jeho pravidelnú finančnú pomoc odkázaná nebola, rodičia jej finančne pomohli napríklad pri kúpe rodinného domu v Bohdanovciach na Trnavou. Uviedla, že otec pred predmetnou dopravnou nehodou chodieval na dialýzu do Trnavy, 3 krát do týždňa, chodila pre neho sanitka, ktorá zväžala aj iných pacientov na dialýzu, chodieval bez doprovodu, okrem toho otec užíval lieky na udržanie tlaku.

17. Žalobkyňa v 4. rade vo svojej výpovedi uviedla, že s nebohým otcom nežila v spoločnej domácnosti, v roku 1988 sa vydala, išla za nevestu a v roku 1992 sa s rodinou presťahovali do bytu v Trnave, s kúpu bytu jej pomohli rodičia. Rodičia jej finančne pomáhali vždy, keď to potrebovala, vedela, že si od nich môže požičať, ale na otcovi finančne závislá nebola. Uviedla, že otec jej veľmi chýba, bol pre ňu otcom, priateľom, autoritou, veľa ju naučil, vedel veci vysvetliť, smrť akou zomrel si nezaslúžil. Jeho smrť jej oznámil brat Milan telefonicky v čase keď nastúpila do práce. Brat jej povedal, že rodičia mali dopravnú nehodu a otec je mŕtvy. Ona najprv nechápala čo jej hovorí, zosypala sa, nedokázala zavolať ani manželovi, tomu telefonovala jej kolegyňa, manžel prišiel pre ňu, mal odísť do zahraničia, ale musel vybaviť v práci voľno, bál sa ju nechať samú. Na otázku akým spôsobom ju zasiahla smrť otca uviedla, že sa jej o tom rozpráva ťažko, v jednej chvíli prišla o otca, o priateľa, o človeka o ktorého sa mohla oprieť. Bolo ťažké sa vyrovať so smrťou otca. Otec odišiel, mama zostala a deti jej musia pomáhať. Aby mohla chodiť za mamou musela si brať dovolenku, pretože pracuje na smeny a nedalo sa jej dochádzať na Bukovú. S mamou si navzájom dodávali silu. Úmrtie otca malo vplyv na jej zdravotný stav ako na každého, ona vždy mávala nízky tlak a po smrti otca mala tlak vyšší, čo malo vplyv na jej organizmus, ale keď jej nízky tlak 90/60 stúpil na 120/85, lekári s tým nič nerobili, ale na jej organizmus to vplyv malo. Brala tabletky na ukladnutie, na spanie, ale bála

sa závislostí a preto ich neužívala pravidelne, išlo o Xanax, ktorý jej predpísal jej všeobecný lekár, ale nedoužívala ani 1 balenie. Po smrti otca jej zostalo prázdne miesto v duši, otec jej chýba a chýba aj jej deťom a súrodencom, ťažko si zvykali že nie je, ale museli ísť ďalej, aby mohli pomáhať mame. Uviedla, že s nebohým otcom sa stretávala a 1 - 2 krát týždenne. Jej otec bol otcom, starým otcom, kamarátom, chodievala mu pomáhať do záhrady a sem tam s ním chodila na hríby. Aj jej deti, mám dve, ho mali veľmi radi, veľa ich naučil, všetky rady im vedel podať priateľsky, mali radi spoločné rodinné stretnutia na ktorých otec hral na harmoniku, to jej veľmi chýba. S otcom mali spoločné aktivity spočívajúce v prechádzkach po lese, chodení na hríby, v prácach na záhrade pri zbere úrody, pri sadení, hrabaní. Uviedla, že na hrob nebohého otca chodí vždy keď je na Bukovej, aspoň 1 krát za dva týždne a používa aj virtuálny cintorín v počítači, kde mu zapaľujem sviečku každé dva dni. Otec ju naučil láske k prírode, vážiť si ľudí aj samého seba, je mu vďačná za všetko čo vie, že má rada prírodu, že ju naučil pracovať na záhrade, že ju naučil slušnosti. Od smrti otca sa zmenili jej povahové črty, má viac strachu. Na Bukovú chodievajú okolo toho miesta kde došlo k predmetnej dopravnej nehode a ona si zo začiatku si pred týmto miestom zatvárala oči zadržovala dych, nemohla sa tam ani pozrieť. V prípade priznania nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR by tieto peniaze požila na prerobenie rodinného domu pre potreby matky.

18. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, a aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby bolo dané primerané zadost'učinenie.

Podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti,

Podľa § 24 ods. 3) zákona č. 381/2001 Z.z. poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

19. Ustanovenie § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje postihnutej fyzickej osobe domáhať sa ochrany proti subjektu zásahu, a to najmä, aby sa upustilo od neoprávneného zásahu do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky zásahu a aby jej bolo dané primerané zadost'učinenie, ktoré nemá charakter peňažnej náhrady, t.j. nejde o majetkové plnenie, ale je výlučne prostriedkom morálneho, imateriálneho pôsobenia. Svojou povahou nejde o prostriedok represívny alebo reparačný, ale o špeciálny prostriedok ochrany osobnosti so satisfakčnou povahou, ktorá sa bezprostredne nepremiata do majetkovej sféry postihnutej fyzickej osoby, a preto ju nemožno vyjadriť a vyčíslieť v peniazoch. V prípade, ak by už toto zadost'učinenie nebolo postačujúce, umožňuje ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka konajúcemu súdu priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch; ktorá náhrada má satisfakčnú funkciu a jej účelom je vyvážiť a zmierniť vzniknutú nemajetkovú ujmu

peňažnou formou; pričom výška takejto peňažnej náhrady závisí od voľnej úvahy súdu (ktorá však nemôže byť svojvoľnou). Tzn., že súd podľa svojej úvahy určí, aké zadosťučinenie v peniazoch (po splnení zákonom predpokladaných podmienok) považuje za primerané vzniknutej ujme (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka), pričom musí prihliadať na 2 hľadiská, a to závažnosť spôsobenej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

20. V predmetnom konaní sa žalobcovia, ako deti nebohého Y. P. B.. XX.X.XXXX, domáhali od žalovaného zaplatacia nemajetkovej ujmy z titulu ochrany osobnosti za smrť ich otca pri dopravnej nehode dňa 12.9.2017, zavinennej protiprávnym konaním Michala Kemku, ako vodičom motorového vozidla zn. Renault Laguna EVČ: O.-XXXAM, ktoré v čase dopravnej nehody nebolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania, výsluchom žalobcov a oznámeniami o likvidácii poistnej udalosti zo 14.5.2018 a 6.6.2018, mal za preukázané, že dňa 12.9.2017 v čase približne o 13,05 hod. došlo na ceste č. 1291 medzi obcami Trstín a Buková k dopravnej nehode, ktorú zaviniel T. W. B.. XX.X.XXXX, vodič motorového vozidla zn. Renault Laguna, EVČ: TT-225AM, bez povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vodič T. W. neprispôbil rýchlosťou jazdy svojim schopnostiam, pri prudkom brzdení dostal šmyk, prešiel do protismeru, kde čelne narazil do vozidla zn. Daewo Espero EVČ: U.-XXXBR. Pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu spolujazdca vo vozidle zn. Daewoo Espero EVČ: U.-XXXBR, Y. P. B.. XX.X.XXXX. Poistnú udalosť za žalovaného vedie Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. pod č. XXXXXXXXXXXX. Tieto skutkové tvrdenia žalobcov v 1. - 4. rade žalovaný nepoprel, preto ich súd v zmysle §151 ods.1 CSP vyhodnotil ako nesporné. Rovnako súd za nesporné skutkové tvrdenia žalobcov v 1. - 4. rade vyhodnotil aj to, že žalobcovia v 1. - 4. rade sú deti usmrteného Y. P. B.. XX.X.XXXX, že motorové vozidlo zn. vozidlo zn. Renault Laguna, EVČ: O.-XXXAM, ktoré T. W. pri predmetnej dopravnej nehode viedol, nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a že žalovaný poveril vysporiadaním predmetnej poistnej udalosti Allianz - Slovenskú poisťovňu a.s. Ani tieto skutkové tvrdenia žalobcov v 1. - 4. rade žalovaný nepoprel. V konaní bolo sporné či nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka je možné subsumovať k § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. pasívna legitímácia žalovaného a výška nemajetkovej ujmy.

22. Súd pri posudzovaní pasívnej legitímácie žalovaného vychádzal z judikátu NS SR č. 61/2018 (rozsudok NS SR sp. zn. 6 MCdo 1/2016 zo dňa 31. júla 2017) podľa ktorého škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obeť dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla a v spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná. K rovnakému názoru dospel NS SR aj v ďalších rozhodnutiach - sp.zn. 6Cdo 143/2017, sp.zn. 6Cdo 206/2017, sp.zn. 8Cdo 6/2018, sp. zn. 4Cdo/247/2019, ktorými bol prekonaný právny názor uvedený v rozhodnutí NS SR sp.zn. 3Cdo 301/2012, na ktorý poukazoval žalovaný a z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013 vo veci V. proti L. H. V. Predmetom konania Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013 bol návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS a čl. 1 ods. 1 Smernice Rady 90/232/EHS a vyplýva z neho, že členské štáty sú v zásade oprávnené upraviť si v rámci svojich režimov zodpovednosti za škodu, najmä jednotlivé škody spôsobené motorovými vozidlami, ktoré sa musia uhradiť, rozsah ich náhrady ako aj osoby, ktoré majú nárok na túto náhradu. Členské štáty musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti dodržiavať právo Európskej únie a ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať smerniciam ich potrebný účinok. Vzhľadom na uvedené sú členské štáty povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktorá sa uplatňuje podľa vnútroštátneho práva, bola krytá poistením v súlade s ustanoveniami jednotlivých smerníc. Keďže rôzne jazykové verzie dotknutých smerníc používajú pojem "ujma na zdraví", ako aj pojem "osobná ujma"; ktoré pojmy dopĺňajú pojem "škoda na majetku"; je potrebné uplatniť tzv. extenzívny výklad uvedených pojmov, na základe ktorého patrí medzi škody; ktoré sa musia nahradiť v súlade s dotknutými smernicami; i nemajetková ujma. Členské štáty teda majú zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy; ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré boli obeťami dopravnej nehody; bola krytá poistením v určitých minimálnych sumách. Z uvedeného vyplýva, že povinné zmluvné poistenie za škodu

spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Tento záver nemôže spochybniť ani skutočnosť, že úprava týkajúca sa ochrany osobnosti je nezávislá od úpravy tzv. všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka). Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že ust. §4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. zahŕňa i nemajetkovú ujmu podľa §13 Občianskeho zákonníka a keďže v konaní bolo nesporné, že motorové vozidlo vinníka dopravnej nehody, pri ktorej zahynul otec žalobcov, nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 24 ods. 2 písm. b), § 24 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z.z., je žalovaný v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pasívne legitimovaný.

23. Vzhľadom na špecifickosť predmetného neoprávneného zásahu do práva na súkromie žalobcov v 1. - 4. rade je evidentné, že neexistuje žiadna primeraná forma zadostučinenia podľa ustanovenia §13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá by odstránila následky tohto zásahu a preto prichádza do úvahy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Príbuzenský vzťah žalobcov však podľa názoru súdu ale automaticky nezakladá právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovia sa v predmetnom konaní domáhali náhrady nemajetkovej ujmy každý vo výške 20.000,- EUR, pričom túto výšku nevedeli nijako vysvetliť, uviedli, že túto výšku určil ich právny zástupca a oni takto priznanú nemajetkovú ujmu chcú použiť na úpravu rodičovského domu pre potreby ich matky, ktorá bola pri predmetnej dopravnej nehode ťažko zranená, chodí o barlách, má problém s pohybom po schodoch. Súd pri rozhodovaní o výške priznanej nemajetkovej ujmy vychádza v zmysle § 136 O.s.p. z vlastnej úvahy, pričom prihliada na závažnosť spôsobenej ujmy a okolnosti za ktorých k zásahu došlo, pričom sa snaží aby výška nemajetkovej ujmy bola v súlade s požiadavkou spravodlivosti. To znamená, že rozhodovanie o výške nemajetkovej ujmy je individuálne. V predmetnom konaní súd v konaní pri rozhodovaní o nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pousadzoval intenzitu vzťahu žalobcov v 1. - 4. rade s usmrteným Y. P. B.. XX.X.XXXX, ako smrť Y. P. B.. XX.X.XXXX zasiahla do osobnostných práv žalobcov, vek žalobcov i vek usmrteného Y. P. B.. XX.X.XXXX a otázku hmotnej závislosti žalobcov na usmrtenom Y. P. B.. XX.X.XXXX.

24. Súd na základe vykonaného dokazovania, vylúčením žalobcov v 1. - 4. rade mal za preukázané, že žiaden so žalobcov nežil so svojim usmrteným otcom v čase jeho smrti v spoločnej domácnosti, každý so žalobcov má vlastnú rodinu. Žalobca v 1. rade sa od rodičov odsťahoval ako 25 ročný, t.j. s nebohým otcom nežil v spoločnej domácnosti 24 rokov, žije však v rovnakej obci ako nebohý otec, v obci Buková. Žalobca v 2. rade sa od rodičov odsťahoval v roku 2008 t.j. s nebohým otcom nežil v spoločnej domácnosti 9 rokov, žije v susednej obci, v obci Trstín. Žalobkyňa v 3. rade sa od rodičov odsťahovala ako 17 ročná, t.j. s nebohým otcom nežila v spoločnej domácnosti 29 rokov, žije v susednej obci, v obci Trstín. Žalobkyňa v 4. rade sa od rodičov odsťahovala v roku 1988, kedy sa vydala, t.j. s nebohým otcom nežila v spoločnej domácnosti 29 rokov, žije v Trnave. Žiaden zo žalobcov nebol na usmrtenom otcovi, ktorý mal v čase usmrtenia 82 rokov, hmotne závislí, žalobca v 1. rade mal v čase smrti svojho otca 49 rokov, žalobca v 2. rade 42 rokov, žalobkyňa v 3. rade 46 rokov a žalobkyňa v 4. rade 51 rokov. Všetci žalobcovia vo svojich výpovediach uviedli, že so svojim otcom mali veľmi dobré vzťahy, pravidelne otca minimálne 1 krát do týždňa navštevovali, pomáhali mu s prácami okolo domu, s prácami na záhrade, s prácami so včelami, mali spoločné záujmy a aktivity spojené s pobytom v lese, spoločne chodievali do lesa na prechádzky, na hríby, žalobca v 1. rade chodieval s otcom na poľovačky, keďže obaja boli poľovníci, otec bol aj organizovaný v poľovníckom združení. Žalobcovia s otcom trávil spoločný čas na rodinných akciách, kde sa otec rád zabával, hrával na harmonike. Otec žalobcov bol dôchodca, mal obmedzené finančné možnosti, žiaden zo žalobcov ho finančne nepodporoval, práve naopak, otec podľa možností finančne pomáhal žalobcom, a to na meniny, narodeniny, pri zabezpečovaní bývania a vždy keď to potrebovali. Podľa názoru súdu smrť rodiča je potrebné považovať za jeden z najzávažnejších zásahov do práva na súkromia a práva na rodinný život fyzickej osoby. Žalobcovia po smrti svojho otca preto prirodzene prežívali smútok, pocit prázdnoty, duševnú bolesť, ale žiaden z nich nepreukázal z tohto dôvodu zdravotné problémy či už fyzického alebo psychického charakteru. Žalobcovia podľa názoru súdu v konaní nepreukázali, že by mali s usmrteným otcom iné, ako bežné príbuzenské vzťahy. Na závažnosť vzniknutej ujmy žalobcovia okrem vlastných vylúčených nenavrhl žiadne iné dokazovanie. Je pochopiteľné, že žalobcovia majú po usmrtení ich otca narušené rodinné vzťahy, prišli o spoločné chvíle strávené s otcom, ktoré sa pre nich stali len spomienkou, prišli o možnosť rozvíjania citového vzťahu s otcom, ale podľa názoru súdu je potrebné tento zásah posudzovať aj s prihliadnutím na vek usmrteného otca a ich vlastný vek. Ujma a jej závažnosť je u všetkých štyroch oboch žalobcov porovnateľná,

vznikla za totožných okolností a jej následky nie je možné odstrániť. Súd si pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy pomohol zákonom č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených úmyselnými trestnými činmi, ktorý v § 5 určuje výšku odškodnenia v prípade smrti ako 50 - násobok minimálnej mzdy, s tým, že ak právo na odškodnenie majú viacerí poškodení, rozdelí sa uvedená suma medzi nich rovnakým dielom. V roku 2017, kedy došlo k usmrteniu otca žalobcov, predstavovala minimálna mzda sumu 435,- EUR, to znamená, že 50- násobok činí 21.750,- EUR. Súd pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy zohľadnil aj princíp primeranosti a spravodlivosti tak, že prihliadol na rozhodovaciu prax súdov v Slovenskej republike v obdobných veciach, napr. rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 7C/276/2011 zo dňa 31.5.2012 v spojení s rozsudkom KS Žilina sp.zn. 5Co 315/2012 súd priznal za smrť matky synom, ktorí v čase jej smrti boli študentami vysokej školy nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- EUR každému, rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 8C/41/2012 zo dňa 15. 4. 2013 v spojení s rozsudkom KS Nitra sp.zn. 5Co 182/2013 súd priznal za smrť matky pre každé maloleté dieťa nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- EUR. Súd prihliadol aj na porovnateľnú prax v štátoch Európskej únie, podľa ktorej najvyššie odškodné bolo priznané v Rakúsku na základe rozsudku OGH zo dňa 30.10.2003 sp.zn. 2Ob 186/03, kedy išlo o nárok pozostalého manžela, ktorý pri dopravnej nehode zavinenej vodičom nákladného motorového vozidla idúceho v protismere stratil manželku a 3 maloleté deti a súd mu priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 65.000,- EUR titulom jeho ťažkej a trvalej psychickej traumy. Podľa modelu románskeho práva (Belgicko, Francúzsko) je nárok na nemajetkovú ujmu upravený paušálnymi sumami, v Belgickej právnej úprave je to v prípade rodiča žijúceho v spoločnej domácnosti s usmrteným dieťaťom vo výške 7.500,- EUR a rodiča žijúci mimo spoločnej domácnosti 3.750,- EUR. Na základe uvedeného súd určil výšku nemajetkovú ujmu pre každého zo žalobcov vo výške 5.000,- EUR ako primeranú a spravodlivú vzhľadom k veku žalobcov od 42 do 51 rokov a k veku a zdravotnému stavu ich usmrteného otca Y. P., ktorý mal v čase usmrtenia 82 rokov, chodil 3 krát do týždňa na dialýzu, užíval lieky na udržanie tlaku, keď žiaden zo žalobcov nepreukázal, že by smrť otca zanechala na ňom následky fatálneho charakteru, spočívajúce napríklad v závažnom a neodstrániteľnom zhoršení ich zdravotného stavu, v preukázateľne negatívnej duševnej traume a podobne. Vo zvyšku istiny súd nárok žalobcov v 1. - 4. rade na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol, ako zjavne nadhodnotený.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keďže strany mali v konaní len čiastočný úspech, žalobcovia v 1. - 4. rade každý vo výške 25% a žalovaný vo výške 75%, t. j. absolútny úspech žalovaného predstavuje 50%, ale jemu v konaní žiadne trovy konania nevznikli.

26. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v znení noviel. Pretože žalobcovia boli v konaní od zaplatenia súdneho poplatku oslobodení zo zákona (§ 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 71/1992 Zb.) a súd ich žalobe čiastočne vyhovel, prešla povinnosť zaplatiť súdny poplatok na neúspešného žalovaného. Súdny poplatok podľa položky 7b písm. b) sadzovníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. činí 864,- EUR (4x 66,- EUR + 4 x 150,- EUR). Súd v tejto časti v zmysle § 225 ods. 1 CSP doplnil vyhlásený rozsudok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods.1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.